

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

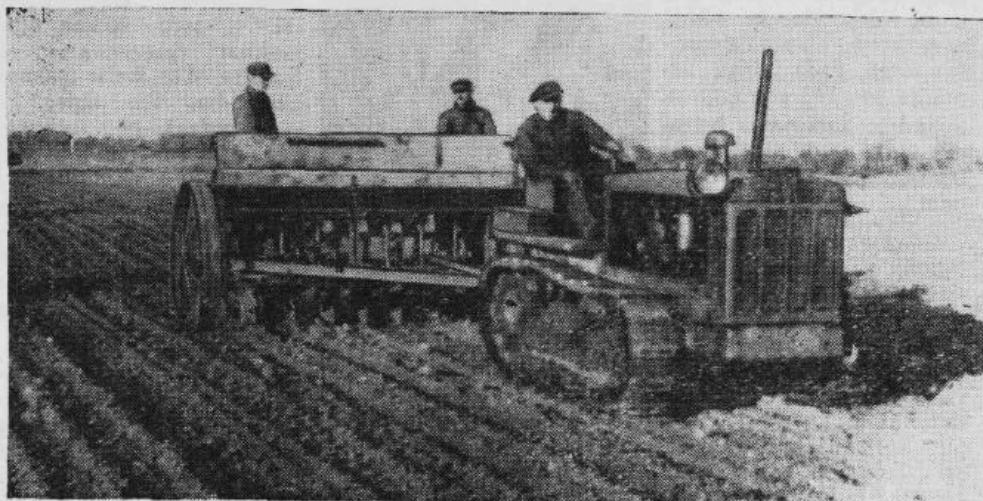
IZNĀK TRIS REIZES NEDEĻA
Redakcija Kuldīgā, Ventpils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 105 (1841)

Svētdien, 1956. g. 2. septembrī

12. gads

Ātrāk apsēt ziemājus

Kā par uzņemto saistību izpildi ziemāju sēja šodien cīnās rajona mašīnu un traktoru stacijas un kolchozi? Par to vislabāk liecina fakti. Līdz 30. augustam rajonā ar ziemājiem bija apsēti tikai 170 hektari. Kuldīgas MTS zonā šajā laikā sēja bija uzsākta trijos kolchozos un MTS spēkiem apsēti 105 hektari nolīgumos paredzētiem 3030 ha. Skaidrs, ka nevar būt runas par visu, lai sēju veiktu paredzētajā termiņā. Atsevišķu kolchozu valdes un MTS vadošie darbinieki vilcināšanos sēja cenšas attaisnot ar pārāk mitro augsni. Protams, laika apstākļi šogad nelabvēlīgāki nekā citus gadus, bet tas nebūt nenozīmē, ka nespēja jānolaiž rokas un lauki jāatstāj neapsēti. Negaldot dienām uz labāka laika iestāšanos, bet izmantojot jau šodien katru stundu, kad iespējams izbraukt uz lauka ar sējmašīnām, ir visas iespējas darbu pabeikt laikā. Lūk, kolchoza „Sarkanā zvaigzne”, kur negaldāja uz saulainu laiku, bet laikus izkūla sēklu un tūlīt sāka sēju, jau apsēts turpat 70 hektaru. Kāpēc tā pat nevarēja būt Ždanova vārda nosauktajā kolchozā, kur valde un mechanizatori atrada par iespējamu sēju uzsākt tikai 31. augustā, kad faktiski bija vairāk salijis nekā dekades sākumā. — Sēsim tad, kad vairs nav lietus, — saka lauksaimniecības arteļa „Jaunā gvarde” priekšsēdētājs b. Daģis un tāpēc arī laikam nesteidzas ar sēklas kulsanu. Kuldīgas MTS vadībai tas liekas pavisam normāli. Nevieta ir arī samierināšanās ar to, ka no vairāk nekā 20 traktoru vilkmes sējmašīnām līdz 30. augustam nodarbināja tikai piecas sēšas. Kāpēc nevarēja nodarbināt arī pārējās

sējmašīnas un sēt kaut vai tādus kolchozos kā „Aktivists”, „Cīņa”, Lisenko vārda nosauktajā? Protams, ka varēja, bet nesēja tāpēc, ka MTS vadošie darbinieki un traktoru brigāžu brigadieris nodevušies tādai pat „nogaldišanai” kā šo kolchozu valdes.

Neapmierinoši ziemāju sēja norit arī Kables MTS zonas kolchozos, kur līdz 30. augustam bija apsēti tikai 68 hektari. Kolchozos „Kopdarbība” un Kārļa Marksa vārda nosauktajā vēl 31. augustā nebija apsēts ne hektars. Lauksaimniecības arteļi „Kopdarbība” nebija padomāts par sēklas izkulsanu laikā, kāpēc aizkavējās sējas uzsākšana. Kārļa Marksa vārda nosauktajā lauksaimniecības arteļi ar MTS tehniku laukos izraka grāvjus, bet grāvju malas nenolidzināja, kāpēc ūdens krājas uz laukiem un sēju nav iespējams sākt.

Tā turpināties nevar. Ziemāju sēja jāpabeidz līdz 10. septembrim. To prasa augstu ražu izaudzēšana un uzņemto saistību izpilde ar Ventpils rajonu. Kas tad jā dara, lai ātrāk apsētu? Pirmkārt jānodarbina visi MTS traktori un sējmašīnas. Sēja nekavējoties jāsaņem visos kolchozos, un, kur nav iespējams strādāt ar traktoriem, jāsej ar zirgu vilkmes sējmašīnām. Nedrīkst turpmāk pieļaut to, ka nevienā kolchozā nesēj ar zirgu vilkmes mašīnām. Kolchozos, kur vēl nav sagatavota visa augsne, tās sastrādāšana jāveic naktī, bet dienā jāsej, kā to dara Staļina vārda nosauktajā lauksaimniecības arteļi.

Pilnu slodzi visiem traktoriem un zirgu vilkmes sējmašīnām — tad arī izpildīs saistības un ziemājus apsēsīm paredzētajā termiņā.

Leņina vārdā nosauktajā kolchozā pilnā sparā rit ziemāju sēja. Kables MTS mechanizatori šeit apsējuši 25 hektarus.

Pārskats

par ražas novākšanas gaitu
rajona kolchozos uz šā gada
31. augustu

Kolchozs	Nopļauti graud- augi proc.	Ievesti ziemāji šķēnos proc.
„Traktoriets”	58,9	98,4
Ždanova v. n.	50,1	80,0
Micurlina v. n.	46,9	69,2
„Abava”	46,3	99,0
„Proletarietis”	45,0	86,8
„Jaunā gvarde”	44,9	91,7
„Sarkanais karogs”	43,6	83,2
„Brīvais ceļš”	43,6	72,7
Raiņa v. n.	42,4	83,9
„Aktivists”	42,2	90,3
Staļina v. n.	40,8	83,3
„Bolševiks”	39,7	81,5
„Uzvaras karogs”	39,4	55,1
„Uzvara”	39,2	88,1
„Padomju Latvija”	37,5	92,1
„Kopdarbība”	37,5	67,6
Leņina v. n.	37,3	87,9
„Komunars”	37,2	70,2
Molotova v. n.	36,5	54,4
„Cīņa”	35,8	72,5
„Latvijas strēlnieks”	35,6	91,2
„Brīvība”	35,5	42,4
„Imanta”	34,5	55,6
Lisenko v. n.	33,1	76,3
„Sarkanā zvaigzne”	31,9	58,7
„Graudis”	26,8	54,9
„Socialisma ceļš”	26,0	34,6
Kārļa Marksa v. n.	25,0	29,7

Izkults 75 tonnas rudzu

Lauksaimniecības arteļi „Bolševiks” kuļ rudzus, lai nodrošinātu ziemāju sējai labas kvalitātes sēklu. Ziemājus kuļ otrajā laukkopības brigādē, kuru vada brigadieris b. Freimanis ar Kuldīgas MTS kuļmašīnu.

Prasmīgi darbu organizējot un cītīgi strādājot, arteļa laudis dienā izkuļ līdz 15 tonnām ziemāju. Kolchozā izkults 75 tonnas rudzu un šo darbu turpina.

Z. Smilga

Ventspils un Kuldīgas rajonu socialistiskā sacensība

uz šā gada 1. septembri.

	Ventspils rajons	Kuldīgas rajons
Nopļauti graudaugi (proc.)	46,3	38,9
Ievesti graudaugi šķēnos (proc.)	31,7	32,3
Sagatavota skābarība (proc.)	14	15,8
Iesēti ziemāji (ha)	99	242

ZIEMĀJU SĒJA KOLCHOZOS

„Proletarietis”

Sākot ziemāju sēju, lauksaimniecības arteļa „Proletarietis” biedri apņēma visus ziemājus — 170 hektaru platībā — apsēt 8—10 dienās. Pirmā šo darbu uzsāka b. Kalnmaļa vadītā brigade. Mechanizatori Kārlis Manfelds un Voldemars Marksis apsējuši vairāk nekā 20 hektarus. Laukus, ko nevar apsēt ar mašīnām, kolchoznie-

ki apsēj ar rokām. Biedri Kairis, Kalnmalis, Izaks un Marksis dienā apsēj apmēram 5 hektarus.

Lai celtu ražību, kolchoznieki sēj rudzus kopā ar superfosfātu.

Līdz ar ziemāju sēju mechanizators b. Kudiņš ar traktoru DT-54 uzsācis rugaines aršanu.

M. Saliņa

„Brīvība”

Lielākā platībā kā pērn šogad ziemājus paredzējuši ievest lauksaimniecības arteļa „Brīvība” laudis. Tāpēc šim darbam laikus gatavojās — visa augsne ziemājiem sagatavota, kā arī dots minerālnēslojums. Šajā nedēļā kolchoznieki sāka ziemāju sēju. Ar trak-

torsējmašīnu otrajā brigādē traktori b. Skabis apsējis vairāk kā 15 ha.

Ziemāju sējai izmanto šā gada rudzus, kurus kuļ otrajā brigādē. Ziemāju laukus kolchoznieki apsēj ar labi sagatavotu sēklu.

A. Vilmanis

Neizdarība — atpalcības cēlonis

— Mēs prasām valdei, priekšsēdētājam, agronomei, kāpēc nesēj ziemājus, — pukoja lauksaimniecības arteļa „Socialisma ceļš” kolchoznieki, — bet šie neliekas ne zināt. Kolchoznieki pamatoti nevar izprast tādu vienaldzību, ka līdz šai dienai nav iesēts neviens hektars ziemāju. Viņi labi atceras, ka jāsēj ātrāk kā kaimiņu arteļos, jo mālainā augsne, zemās vietas, sēju iekavējot, rada lielas grūtības un ražas nav gaidītās.

Kāpēc tad kolchozā nesēj? Varbūt nav viss sagatavots, varbūt augsne nav kārtībā? Lai lieta būtu skaidra, lūk, dažī fakti.

... Kolchoza kantori sēj priekšsēdētāja b. Fridrichsone un agronome b. Pleiša. Viņas atjautīgi stāsta: — Jā, sēklu tīra četri vīri, būs kārtībā. ... Viņu sējas pavid izbrīns, kad ap pusdienas laiku visi šie četri vīri atnākuši uz kantori, kā saka, ar smagām sirdīm izskaidroties. Lieta tāda, šie nekādi nevarot sadzīt pēdas klēts atslēgām un beidzot tik daudz noskaidrojuši, ka brigadieris ar visām atslēgām aizbraucis uz... Maskavu! Tātad ar sēklas tīrīšanu nekas nav iznācis.

Bet varbūt daļa sēklas jau sagatavota un atliek tikai braukt tīrām? Nē, pavisam bēdīgi. Graudi ar kombainu gan izkulti, bet... sapelējuši, jo vairāk kā nedēļu stāvējuši netīrīti, nekaltēti. Lieki teikt, ka tā vairs nav sēkla. Tikai šīs neizdarības un neorganizētības rezultātā iznācis tā, ka kolchozā nav vēl ne kilograma sēklas, sēja nav iesākta.

Augsne kolchozā ziemājiem ir sagatavota un jāsēj 190 hektari. Ir iespējams apsēt šā laikā, tikai nekavējoties jāsaģādā sēkla un jāsej. Darbā jālaiz MTS tehnika, zirgu vilkmes sējmašīnas. Nevar strādāt tā, kā rudzu ievēšanā. Tos kolchozā grib ievest tikai ar Kuldīgas MTS traktoru, bet neviens vezums rudzu nav ievests ar zirgiem.

Kolchoza priekšsēdētājam b. Fridrichsonei un agronomei b. Pleišai jāatgādina, ka sliktajos laika apstākļos jārikojas operatīvi, ātri, jāizmanto katra stunda labā laika, ka sēju atlikt uz vēlāku laiku nozīmē — zaudēt iespēju to laikā beigt, iegūt zemāku ražu.

A. Zars

Partijas dzīve

Partijas pirmorganizācija
ražas novākšanas laikā

Šogad kolchoza „Uzvara” laukos izaugusi bagāta raža. Droši var teikt, ka izpildīsim socialistiskās sacensības saistībā ar lauksaimniecības arteli „Imanta” ierakstītos rādītājus. Sevišķi bagātu ražu sola cukurbietes un kartupeļi. Labāku ražu kā citus gadus dos arī vasarājs. Tāpēc partijas pirmorganizācija jau laikus sāka domāt, kā ātrāk un bez zudumiem novākt izaudzēto ražu, ņemot vērā sliktos laika apstākļus. Ar valdi vienoties jau tūlīt par ražas novākšanu apspriest paplašinātā valdes sēdē, piedaloties komunistiem, centīgākajiem darba darītājiem. Tā, piedaloties plašam kolchoza aktīvam, izlēmām jautājumu par papildapmaksām. Nolēmām ražas novākšanas laikā strādāt arī svētdienās, par ko laudis saņem dubultapmaksu, bez tam vēl, protams, papildapmaksu. Un kolchoznieki labprāt strādā arī svētdienās, ja tikai to atļauj laika apstākļi. Tā esam panākuši lielāku kolchoznieku aktivitāti ražas novākšanā.

Lai nelabvēlīgos laika apstākļos novāktu ražu, ļoti svarīgi ir darbā iesaistīt visu iespējamo darba spēku. Tāpēc kolchozā esam paredzējuši izstrādes dienu minimumus ražas novākšanas laikā kolchoza kantora darbiniekiem un pārējam administratīvajam personālam. Šie laudis mums krietni palīdz novākt ražu.

Katram komunistam dodam konkrētu uzdevumu. Piemēram, b. Šlapaks, izpildot partijas pirmorganizācijas uzdevumu, šajā laikā nodrošināja klēšu remontu un dezinfekciju. Komuniste b. Freimane organizē uzskatāmās agitācijas noformēšanu un pārrunas ar

kolchozniekiem. Kopā ar komjaunatnes pirmorganizāciju izdodam satirisko avīzi „Krokodils”, kur asi nosoda darba disciplīnas grāvējus ražas novākšanas laikā. Ar ceļojošā kino palīdzību izlaiž pirms kārtējā seansa „Gaismas avīzi”, kur atzīmējam labākos laudis un peļam slīņkus.

Partijas pirmorganizācija nolēma pirms ražas novākšanas sasaukt visas brigades ražošanas sanāksmes un ieteica valdei izmaksāt šajās apspriedēs vēl neizmaksāto naudas avansu 3 rubļus par katru izstrādes dienu. Tā reizē nokārtojām divus jautājumus — avansa izsniegšanu un pēdējos organizatoriskos pasākumus ražas novākšanā. Par to bija uzdots parūpēties komunistam b. Muižniekam.

Pildot partijas pirmorganizācijas lēmumus un sadarbojoties diendienā ar kolchoza valdi, gūti zināmi panākumi. Laikā pabeidzam rudzu plauju 226 ha platībā, nopļauti arī 15 ha vasarājs. Komunista b. Freiberga vadītā brigade rudzu plauju pabeidza astoņās dienās. Šī brigade pirmā visus rudzus saveda šķūņos, un tagad izkultas pirmās 20 tonnas sēklas rudzu. No b. Freiberga vadītās brigades daudz neatpaliek b. Skripija vadītā brigade. Pastāvot sliktiem laika apstākļiem, šķūņos ievesti visi rudzi. Sazārdoti visi kombaina salmi.

Šinīs dienās partijas atklātā sapulcē apspriedīsim ražas novākšanas gaitu un paredzēsim turpmākos uzdevumus ražas novākšanā.

P. Heršbergs,
partijas pirmorganizācijas sekretars
kolchozā „Uzvara”

Gatavojoties festivala ieskaņu
koncertam

9. septembrī pilsētas parka festivala orgkomiteja rīko ieskaņu koncertu. Šo sarīkojumu ievadīs gājiens plkst. 14.00 no Kuldīgas tirgus laukuma uz pilsētas parku, kur plkst. 15.00 atklās koncertu. Tani būs pārstāvēti mākslinieciskā pašdarbība no pilsētas un ciemiem.

Priekšnesumu programmu kuplīnās arī viesi no kaimiņu rajoniem. Vairāki kolektīvi jau pieteikuši repertuāru, ar ko vēlas uzstāties koncertā.

Alsungas rajona kulturas nama koris izpildīs Žilinska „Padomju Latvija dzied”, dziesmu no kinofilmas „Teiksmas par Sibīrijas zemi” un citas. Jūrkalnes ciema tautas nama kolektīvs uzstāsies ar latviešu tautas dejām: „Seši mazi bundzinieki”, „Sijā auzas tautu meita”. Sakas ciema tautas nama vingrotāji izpildīs „Akrobatisku etidi”. No

Ēdoles ieradīsies veco ļaužu deju kolektīvs. Tā repertuārā: veca latviešu tautas deja — „Alsungietis”, senu deju virkne — „Kadrija”, igauņu tautas deja — „Tuljaks”.

Interesanta priekšnesumu programma ir Aizputes pilsētas apvienotajam korim un rajona kulturas nama deju kolektīvam. Arī Saldu pārstāvēs rajona kulturas nama deju kolektīvs un solisti.

Šinīs dienās festivala rajona orgkomiteja saņēmusi no Klaipēdas vēstuli, kurā ziņo, ka arī turienes lietuviešu viens mākslinieciskās pašdarbības kolektīvs nolēmis piedalīties mūsu festivala koncertā.

Gatavošanās festivala ieskaņu koncertam radījusi pacīlātību arī vietējos pašdarbības kolektīvos, kas intensīvi strādā, lai labi noslīpētu apgūtās dziesmas, dejas un muzikālas gabalus. A. Lazda

Uzvarētāji socialistiskajā sacensībā

BOLESLAVA ŠARKOVSKA vadītā brigade
pirmā izpildījusi gada plānuBrigades vadība —
prasmīgās rokās

Boleslavs Šarkovskis Kabiles MTS par 4. brigades brigadieru strādā tikai otro gadu, taču šajā laikā viņš parādījis teicamas organizatora spējas. Pagājušajā gadā brigades laudis, strādājot Kārļa Marksa vārdā nosauktajā lauksaimniecības artelī, gada plānu izpildīja par 140 procentiem. Šogad b. Šarkovskis brigades vārdā gada plānu solās izpildīt par 150 procentiem.

Ka mechanizatori savu soliņu izpildīs, liecina līdzšinējie sasniegumi. Uzsākot pavasara lauku darbus, mechanizatoriem, kuru rīcībā bija divi traktori DT-54, viens KD-35 un vēl trīs riteņnieki, pēc liguma bija jāpārār 100 hektari, 460 hektari jākultivē, vairāk nekā 1600 ha jānoecē, 500 ha jādisko, 220 hektaru jāapsēj un simtiem hektaru platībā bija jāveic citi zemes apstrādāšanas darbi. Atklāti runājot, viens otrs no mechanizatoriem šaubījās, vai visu to veikt būs pa spēkam. Vairums traktoristu bija bagāta darba pieredze, un, palaudamies uzticētajai teknikai, mechanizatori jo citīgi ķērās pie darba. Sēju mechanizatori lauksaimniecības artelī veica nevis 10 dienās kā bija ielānāts, bet gan deviņās, pie kam vēl virs plāna ar graudaugiem apsēja 80 hektarus.

Tā brigades mechanizatoriem bija pirmā šā gada darba uzvara, un tās izcīnīšanā jo liels nopelns bija brigadierim Boleslavam Šarkovskim. Brigadieris šajā lielā darba cēlienā bija ne tikai labs organizators, bet arī kā mehanīks, labs traktoru pazinējs. Kā viņš pats pastāsta, tad grūti pat saskaitīt tās dienas un naktis, kad kopīgi ar traktoristiem novērsuši darba gaitā mašīnu sīkos defektus. Palīdzīgu roku tehnikas remontā brigadieris sniedz arī lielāko prieku.

Kopš pavasara sējas aprietējušas vairāki mēneši, un jāsaka, ka arī šajā laikā brigades laudis strādājuši gan sakņaugu rušināšanā, siena pļaujā, papuvju sagatavošanā un citos darbos, ir paturējuši vadošo vietu Kabiles MTS traktoru brigādē socialistiskajā sacensībā. 25. augustā mechanizatori atzīmēja otro darba uzvaru — gada plāns izpildīts pirms termiņa!

Pilna slodze
technikai

Laukus klāja bieža sniega sega, kad Kārlis Ansons ar lielo dizeltraktoru DT-54 veda kūdru un kūtsmēslus uz Kārļa Marksa vārdā nosauktā lauksaimniecības ar-

teļa laukiem. Tani laikā vēl otra dizeltraktora DT-54 brigadei nebija, bet darba sakrājis bija daudz. Bez mēslojuma izvešanas nekavējoties vajadzēja no meža izvest arī ap 1000 kbm būvkoķu. Lai apmierinātu kolchoznieku vajadzības pēc transporta, brigadieris nolēma organizēt divmaiņu darbu — dienā vest mēslojumu, bet naktis būvkoķus. Ziemas periodā pāreju uz divmaiņu darbu tomēr nebija tik viegli ieviest. Nebija maiņas traktorista un kas gan tumšās un aukstās ziemas naktīs gribēs sēdēt pie traktora stūres. Gaidīt nedrīkstēja, un brigadieris pats vakarā atnāca uz maiņu. Kopš tās dienas arī minētais traktors strādā divās maiņās. Drīz darbā un ar divu maiņu apkalpi izgāja traktors KD-35, bet pavasarī jaunais DT-54.

Vēl jāatzīmē, ka biedra Šarkovska vadītājā traktoru brigādē divmaiņas darbs organizēts ne tā, kā tas ir vēl vienā otrā Kabiles MTS traktoru brigādē un vairums Kuldīgas MTS traktoru brigādēs, kur katrs traktorists strādā nepārtraukti dienu un nakti. Biedra Šarkovska vīri mainās ik pēc 12 stundām (ritos un vakaros). Kā stāsta brigadieris, tad, vadoties no savas pieredzes, viņš pārliecinājies, ka ilgāk par 12 stundām traktoristam ir grūti strādāt. Ja jāstrādā ilgāk, tad tehniku labi neuzrauga un bieži gadās, kad gribot, negribot, lai pārvarētu nogurumu, pāris stundas nakti jānosaužas. Un tā tad vairs nav tehnikas izmantošana. Vēl b. Šarkovskis pastāsta, ka lauku reljefa ziņā grūti visā pilnībā tādus traktoristus kā DT-54 pilnīgi noslogot. Lai panāktu tehnikas efektīvāku izmantošanu, sēju veic agregatā, kas sastāv no kultivatora, sējmašīnas, ecēšām.

Sava aroda meistari

Par to, ka 4. traktoru brigades mechanizatori ir labi sava aroda meistari, šodien nešaubās neviens. Lūk, traktorists Arvids Veinbergs. Savā arodā viņš strā-

dā vairāk nekā piecus gadus, no kuriem ceturto gadu vada riteņtraktoru U-2. Viņa traktors vienmēr ir teicamā kārtībā un šodien strādā nevainojami. Bet Veinbergam sacensties ar Kārli Ansonu ir grūti. Biedrs Ansons tikai trešo gadu vada dizeltraktoru DT-54, taču šodien viņa mašīnai pievērsta visa Kabiles MTS lielās saimes uzmanība. Tas tāpēc, ka viņš rudenī pēc sekmīgi pabeigtās rugaines aršanas atteicās no remonta un turpināja strādāt. Viņa vadītais traktors remontdarbīcā nav redzēts ne pirms ne pēc sējas. Šodien ar minēto traktoru jau veiktas 3 gadu normas.

Labi savas tehnikas kopēji un krietni darba darītāji ir arī pārējie brigades traktoristi, kā komunisti Eduards Riežnieks, Vitauts Pūpelis, Rūdolfs Roga, Kārlis Bergs, Arvids Lancmanis un citi. Pateicoties viņu pašreizējā darbam, vēl līdz šai dienai traktori nav ne stundu stāvējuši dikā tehniskā traucējuma dēļ. Visi ligumā paredzētie darbi ir izpildīti.

Šogad čaklo mechanizatoru kontā ir 18 tūkstoš rubļu ekonomijas uz remontlīdzekļu rēķina, krietni ietaupīta degviela, un darba pašizmaksu viņi pazeminājuši par 3 procentiem.

Kāds darbs, tādi
rezultāti

—Šogad Kārļa Marksavārdā nosauktajā lauksaimniecības artelā druvās briest tik bagāta graudaugu raža, kādu kolchoznieki nav redzējuši pēdējo piecu gadu laikā, — saka b. Šarkovskis. Jā un tas arī pareizi. Pašreiz kolchoznieki steidz ievākt ziemājus. Kā liecina pirmās birums, tad vidēji no hektara izkuļ pa 12—18 centnerus graudu.

Šajās dienās, kad ziemāju sējai viss sagatavots un rudens aršanu vēl nevar atsākt, mechanizatori talkā dodas laukkopjiem. Šodien pie kūlēja strādā traktoristi bb. Lancmanis, Jansons, Roga, Riežnieks. Protams, ar salmu un kūlišu dakšošānu plāns jau nepildās, taču tas nekas, spriež mechanizatori, jāpalīdz arī laukkopjiem. Tikko atspīd saule, mechanizatori ar traktoriem palīdz šķūņos ievest labību. Darba netrūkst šodien arī bb. Ansonam un Pūpelim. Viņi kopīgi ar piekabinātajiem Āriju Bergu un Alfredu Kuršinski paši krauj un ved kūtsmēslus uz laukiem.

Droši varam sacīt, ka Kabiles MTS 4. traktoru brigade, kas roku rokā iet ar kolchoza laudim, veic lielus darbus. A. Sudrabiņš

LABAS SEKMES jaunajā mācību gadā!

Mācības sāk labi apgādāti

1. septembris. Ieejot Kuldīgas I vidusskolā, lasām uzrakstu: „Sveiciens pirmajā mācību dienā.” Pie durvīm, zālē, klasēs — visur ziedi. Pirmās skolas diena, tāpēc viss ir glīts un uzposts. Kārtība valda zēnu un meiteņu internātos, kur iekārtojušies arī daudzi jaunie — 8. klašu audzēkņi. Viņi atbraukuši gan no Rendas, Padures, Ivandes un citām rajona skolām. Izstrūkst tikai snēpeliši, jo tiem pašiem šogad pirmo reizi atvērtas durvis astotā klasē.

Daudz darīts, lai jaunajā mācību gadā skolēni saņemtu jaunus mācību līdzekļus, atremontētas telpas. Ķīmijas kabinets lepojas ar jauniem dze-

sinātājiem un citiem nepieciešamiem mācību līdzekļiem. Pedagoģiskais kabinets saņēmis gandrīz katrā mācību priekšmetā izstrādātus uzskates līdzekļus. Ražošanas pamatu mācīšanai iekārtota pilnīgi jauna klase, kurā galvenokārt varēs iegūt zināšanas par traktoriem. Te skolēnus mācīs jaunā skolotāja b. Saulgoze, kas vasarā šim nolūkam specializējusies kursos.

Arī skolēnu vairums šodien ar lepnumu var teikt, ka vasaru nav pavadījuši dīkā, bet iesaistījušies ražošanas darbā. Centīgi strādājis 9. klases skolnieks Millers būvdarbos, 11. klases skolnieks Rundāns —

melioracijā, 10. klases audzēkņi Rozentāls un Gulmanis — Kuldīgas mežsaimniecībā, 11. klases skolnieks Kīrchners un 10. klases skolnieks Veisbergs — kūdras sagādē. Katrs no viņiem nopelnījis pāri par 1000 rubļiem. Pie kam Veisbergs par teicamu darbu vēl saņēmis piedevām tonnu kūdras.

Skolēnu rokas palīdzējušas arī ražas novākšanas darbos. 10. klases audzēknes Rožkalne un Kīršteina izpelnījušas katra vairāk par 80 izstrādes dienām.

Atliek tikai novēlēt tikpat labas sekmes arī mācībās.

V. Smilts

Pirmā diena skolā

Ir agrs 1. septembra rīts, bet Ivandes 7-gad. skolas telpās skan jautras bērnu čalas. Visas klases mājīgi iekārtotas, pie sjenām lozungi un reprodukcijas, uz soliņiem puķes. Katrs klases audzinātājs laipni sagaida savus audzēkņus. Sevišķa vēriba tiek veltīta tiem skolēniem, kuri skolu sāk apmeklēt pirmo gadu. Klases

audzinātāja A. Siliņa iepazīstina jaunus skolēnus ar skolas kārtības noteikumiem. Plkst. 10 skolēni pulcējas zālē, kur skolas direktore viņus apsveic un novēl jaunajā mācību gadā gūt labus panākumus mācībās. Skolēni šo novēlējumu arī solās godam izpildīt. Pēc svinīgā akta bērni

dodās klasēs un uzsāk mācību darbu.

Skolas telpas izbalsinātas, iekārtots fizikas-ķīmijas kabinets. Arī internats sagatavots jauno audzēkņu uzņemšanai. Lauksaimniecības arteļi „Latvijas strēlnieks” un „Cīņa” piegādājuši kurināmo un bērni varēs mācīties siltās klasēs.

J. Kaimiņš

AUDZINĀT DARBĀ UN DARBAM

Tāds vadmotīvs caurstrāvotāja Kuldīgas rajona skolotāju 13. konferenci, kas notika 27. un 28. augustā. Rajona pedagogu saime dzīvi un aktīvi apsprieda svarīgākos mācīšanas un audzināšanas jautājumus.

Kuldīgas rajonā pēdējos gados aug skolēnu skaits, paplašinās skolu tīkls, piemēram, 1953. gadā rajonā bija viena vidusskola, bet šogad ir četras. Tomēr politiskajā apmācībā skolās vēl daudz trūkumu. Materialās bāzes nodrošināšanā šeit liela nozīme ir sabiedrības un skolēnu vecāku atbalstam. Tā Kuldīgas 1. vidusskola iekārtoja labu rokdarbu darbnīcu ar sava šefa—finieru fabrikas „Vulkans” palīdzību. Bet ja skolām „uzdāvina” nekam nederīgas paliekas no kādreizējām mašīnām, kā to praktizē Kuldīgas MTS un ATK-7, kādu gan specialitāti tad spēs apgūt skolēni? Debātes izrietēja skolotāju ierosinājumus — sasaukt šefu (iestāžu un uzņēmumu vadītāju) un skolu vadības kopīgu apspriedi šī jautājuma nokārtošanai.

Kā savā referatā norādīja TIN vadītājs Krūmiņš, bēdīgs stāvoklis ir sekmju ziņā. Kuldīgas rajons ar 81 procentu sekmīgo pret 86,7 republikā ir vienā no pēdējām vietām. Rekordu uzstādījis Vārmas 7-gadīgā skola, kur katrs trešais skolnieks bija nesekmīgs.

Nopietns trūkums ir arī tas, ka Izglītības nodaļa nespēj realizēt vispārējās izglītības likumu. Tā pagājušajā mācību gadā ārpus skolas palika 15

bērni, no tiem četri Kuldīgas 1. vidusskolas mikrorajonā vien.

Konferencē atklāja vairākus trūkumus skolu sagatavošanā jaunajam mācību gadam. Vairākiem kolchozu priekšsēdētājiem maz rūp malkas piegāde skolām (kolchoza „Socialisma ceļš”, Lisenko vārdā nosauktā). Kursas ciema padome visu vasaru nevarēja atrast līdzekļus, lai Planīcas pamatskolai izpirktu 50—60 steru malkas. Tagad, kad par malku samaksāts rūpkombinatam, pēdējais nespēj to izpirkt no mežsaimniecības.

Aktuāls ir jautājums par skolēnu disciplīnas un audzināšanas uzlabošanu. Pēdējā Izglītības Ministrijas pavēle dod skolām lielākas tiesības cīņā par disciplīnas nostiprināšanu. Kuldīgas pilsētā iepriekšējā mācību gadā tika organizētas skolotāju dežuras kinoteātrī un citās sabiedriskās vietās. Lai novērstu skolēnu klaiņošanu un bezuztraudzību, pilsētas skolu vecāku komiteja kopā ar skolotājiem rīkoja vakara reižu pa pilsētu. Tomēr, kā norādīja rajona izpildu komitejas priekšsēdētāja vietnieks b. Koroļkovs, jādara daudz vairāk — skolēniem posta apstādījumus, bojā estrādi un tml. Skolēnu vidū gadās nopietni disciplīnas pārkāpumi. Vecāku vidū vēl sastopami tādi, kas neinteresējas par savu bērnu audzināšanu, neierodas skolā uz sanāksmēm, ignorē skolotāju, kad tas ierodas pie viņiem mājās. Pedagogu kolektīvs nolēma turpmāk biežāk griezties pēc

palīdzības pie skolēnu vecākiem.

Skolēnu stājas uzlabošanai kalpo formas cepures un apģērbs. Kabiles vidusskolā formas tērpi ir ievesti gandrīz 100 proc. Labvēlīgi apstākļi audzināšanas uzlabošanai ir internatos, kas darbojas 15 skolās. Tīks organizēta arī skolēnu ēdināšana; pie skolām būs pagarinātās darba dienas režīms skolēniem, kuru vecāki aizņemti darbā.

Labus panākumus rajona skolas guvušas pašdarbības, sporta un ārpustekles darbā. Tā Kuldīgas otrās 7-gadīgās skolas vēstures pulciņš (skolotāja b. Reķe) tika filmēts kinohronikā „Padomju Latvija”; Kuldīgas 1. vidusskolas un Kuldīgas otrās 7-gadīgās skolas jaunie novadpētnieki ieguva 3. vietu republikā; rajonu skolu izlases volejbolisti ieguva 1. vietu Talsu zonas sacīkstēs un republikas mērogā ierindojās 3. vietā.

Daudz darīts turisma attīstībā, apkārtnes izdaiļošanā, palīdzības sniegšanā kolchoziem. Labākie skolotāju kolektīvi (Snēpeles 7-gadīgā skola u.c.) bija aktīvi iesaistījušies kultūras masu darbā.

Izmantojot labāko darba pieredzi un asi vērsoties pret visiem trūkumiem, panākt krasu skolas darba uzlabošanu 1956./57. mācību gadā — ar tādu ciešu apņemšanos izklida rajona skolotāji, lai vērtu skolu durvis plašajai skolēnu saimei.

A. Vīgants

STARPTAUTISKAIS APSKATS

Londonas konference Suecas jautājumā

Vairāk nekā nedēļu ilga Londonas konference, kas apsprieda Suecas kanāla jautājumu.

Tās darba pirmais posms bija veltīts vispārējai domu apmaiņai, kuras rezultātā noskaidrojās delegāciju nostāja galvenajā jautājumā — kam jāpārvalda Suecas kanāls. PSRS delegācija izteicās par Eģiptes valsts likumīgo tiesību pilnīgu atzīšanu, norādot, ka tā ir kanāla īpašniece un vienīgi tai ir tiesības pārvaldīt kanālu. Šo taisnīgo viedokli atbalstīja vairāki citi konferences dalībnieki. Pilnīgi pretēju nostāju ieņēma Anglija, Francija un Amerikas Savienoto Valstu delegācijas, kas pieprasīja nodibināt starptautisku organu, kuram tad arī būtu jāpārvalda Suecas kanāls.

Pēc vispārējās domu apmaiņas konference sāka noskaidrot atziņas, kas varētu noderēt par pamatu Suecas jautājuma noregulēšanai. Pie tam noskaidrojās, ka ir divas pilnīgi pretējās pieejas. Amerikāņu delegācija ierosināja nodot Suecas kanāla pārvaldīšanu starptautiskam organismam. Citiem vārdiem sakot, ASV iesaka, lai noteicējs par Suecas kanālu būtu nevis Eģipte, kuras teritoriju šķērso šis ūdensceļš, bet gan citas valstis un to pārstāvji. Šāds priekšlikums, — paziņoja PSRS ārlietu ministrs D. Šepilovs, — ir kolonialisma izpausme nedaudz atjaunotā formā.

Pavisam citādu pieeju jautājuma atrisināšanai ieteica Indijas pārstāvis. Atzīstot, ka Suecas kanāls ir neatņemama Eģiptes sastāvdaļa un ka tā realizē savas tiesības uz kanāla pārvaldīšanu, Indijas priekšlikums paredz nodibināt starptautisku konsultatīvu organu, kas pārstāvētu to valstu intereses, kuras izmanto šo ūdensceļu. Indijas priekšlikums tāpat paredz Suecas jautājuma noregulēšanu jaunā konferencē, kurā būtu jāpieņem arī Eģiptei. D. Šepilovs norādīja, ka, „pēc padomju delegācijas domām, Indijas valdības priekšlikums atbilst lietas interesēm”. Indijas priekšlikumu atbalstīja arī Ceilonas un Indonēzijas delegācija.

Eģiptes prezidentam nodots Padomju valdības paziņojums

Kaira, 29. augustā (TASS). PSRS Vēstnieks Eģiptē J. Kišeļevs vakar apmeklēja Eģiptes prezidentu Gamalu Abdela Naseru un nodeva viņam Padomju valdības paziņojumu, kurā teikts:

Padomju Socialistisko Republiku Savienības valdība ar šo pagodinās paziņot Eģiptes Republikas valdībai sekojošo:

Vispusīgi un rūpīgi izstudējusi ar Suecas kanālu saistītos jautājumus, kā arī 1956. gada 16. — 23. augustā Londonā notikušās valstu apspriedes materiālus, Padomju valdība nākusi pie secinājuma, ka jebkuram Suecas jautājuma noregulējumam saskaņā ar ANO principiem un Statūtiem jābalstās uz Eģiptes

Pēc Amerikas Savienoto Valstu un Indijas priekšlikumu nolaišanās konferencē izvirzījās jautājums, ar ko noslēgt konferences darbu. Pēc procedūras noteikumiem, ko pieņēma pašā konferences sākumā, tā nevarēja pieņemt lēmumus par apspriežamā jautājuma būtību. Ignorēdamas šos noteikumus, rietumvalstis 22. augustā mēģināja uzspiest konferencei lēmumu iesniegt Eģiptei amerikāņu priekšlikumus kā visas konferences rekomendācijas. PSRS, Indijas un Ceilonas delegācijas deva šim manevram noteiktu pretsparu.

Konferences noslēguma sēdē, 23. augustā, pēc vispusīgas domu apmaiņas tika nolēmts iesniegt Eģiptei visus konferences materiālus, kuros ietilpst tiklab amerikāņu, kā arī Indijas priekšlikumi. Tādējādi Londonas konferencē uzvarēja saprātīgais viedoklis.

Rietumvācijas varas organu patvaļa

Rietumvācijas varas organi aizlieguši Vācijas Komunistisko partiju, pasludinādami, ka tā „ir naidīga konstitūcijai”.

Rietumvācijas valdošās aprindas, kas grib izveidot bruņotos spēkus un sagatavot jaunu karu, šo patvaļas aktu gatavoja jau sen. Vācijas Komunistiskā partija, pauzdamā visas vācu tautas intereses, noteikti cīnījās pret vācu kara mašīnas atjaunošanas plāniem. Lai atgrieztu sev ceļu uz Rietumvācijas apbruņošanu, tās varas organi noorganizēja Kompartijas tiesāšanu.

Tūlīt pēc tiesas lēmuma pasludināšanas visā Rietumvācijā sākās neapvaldīts policijas terors ne tikvien pret Kompartijas organizācijām un preses orgāniem, bet arī pret daudzām citām demokrātiskām organizācijām.

Rietumvācijas valdošo aprindu rīcība izraisījusi abās Vācijas daļās un citās zemēs īstu sašutuma vētru. Visu zemju mieru mīlošā sabiedrība novērtē Bonnas varas organu lēmumu kā visurpārkāpēju patvaļas aktu, kas ne ar ko neatšķiras no Hitlera rīcības, un pieprasa nekavējoties atjaunot Kompartijas tiesības.

N. Čigris

suvereno tiesību cienišanu, jo Eģipte ir kanāla pilnīga saimniece, īpašniece un pārvaldītāja, ja tiek garantēta kuģošanas brīvība pa kanālu uz visiem laikiem un visām zemēm, kas kanālu izmanto.

To ievērojot un balstoties uz miera un drošības nostiprināšanas interesēm Tuvo Vidējo Austrumu rajonā, Padomju valdība pieņēmusi lēmumu pievienoties tiem priekšlikumiem Suecas jautājumā, ko 1956. gada 20. augustā Londonas apspriedē iesniedza Indijas Republikas valdība. (Minētie Indijas delegācijas priekšlikumi bija publicēti padomju presē 21. augustā. — Red.)

Padoms lopkopjiem

Lopu uzpūšanās

Sakarā ar šā gada slapjo vasaru mūsu rajonā bieži novērojama slimība lopiem ir atgremotāju uzpūšanās. Sevišķi bieži šī slimība novērojama slaucamām govīm. Slimības cēlonis ir svaiga slapja zāle, aboliņš un cita viegli rūgstošā barība. Uzņemot šādu barību, dzīvnieku priekškuņģos strauji attīstās rūgšanas process. Kuņģa darbība apstājas un tas strauji piepildās gāzēm. Dzīvniekiem novērojama kreisās puses uzpūšanās, apgrūtināta elpošana, svišana.

Šādos gadījumos nekavējoties jāveicina sakrāto gāzu atdalīšanās. Praktiski to var izdarīt, nostādot dzīvnieku ar priekšdaļu augstāk, masējot kreisos sānus. Mutē ieteicams iesiet gristi — tā veicina siekalu atdalīšanos. No mājas līdzekļiem ieteicams lietot oza-

mo spirtu līdz 1 ēdamkarotei uz vienu glāzi ūdens. Tad var vēl lietot ichtioliu apmēram 30 g atšķaidītu 3 l ūdens. Minētās zāles pēc atšķaidīšanas jāielej dzīvniekam.

Stipri smagos uzpūšanās gadījumos jātaisa funkcijas ar trokaru. Ja tāda nav, var taisīt arī ar sterilu nazi dūrienu kreisajos tukšumos. Jāuzmanās tikai, lai neievadītu brūcē infekciju un pārāk strauji nenovadītu gāzes. Ieteicamāk gan ir mājas kārtībā lietot medikamentus, masažas un smagos gadījumos steidzīgi izsaukt veterinārārstu.

Lai novērstu lopu uzpūšanos, vajaga uzmanīgi ganīt dzīvniekus no rītiem slapjā zālē. Ieteicams pārmaiņus dot nedaudz rupjo barību, lai izvairītos no pārāk strauja rūgšanas procesa kuņģī.

A. Radze,
rajona galvenā veterinārārste

Leņingradas Valsts dramatisks teātris Kuldīgā

Ceturtdien, 6. septembrī un piektdien, 7. septembrī Kuldīgas rajona kultūras namā viesosies Leņingradas Valsts dramatisks teātris ar 3 cēlienu trāģikomediju „Panes Duļskas morale”. Luga ar labiem panākumiem izrādīta Polijas Tautas Demokrātiskajā Republikā un daudzās citās zemēs. Šā gada augusta mēnesī Leņingradas Valsts dramatisks teātris ar labiem panākumiem vieso-

jās republikas galvaspilsētā Rīgā. No izpildītājiem mināmi KPFSR Nopelniem bagāti skatuves mākslinieci A. Samoilova un Volkova, aktieri B. Kokovkins, S. Bojarskis, D. Volperts un citi. Režisors N. Galins, komponists B. Kortevs, baletmeistars N. Ivanovskis. Izrādī vada B. Tolokovskova. Lugas autore ir poļu rakstniece, aktrise un dramaturģe Gabriela Zapojska.

A. Slīde

Atjaunojiet laikrakstu un žurnālu abonementu

Sākot ar šā gada 1. septembri atklāta abonementu pieņemšana laikrakstiem un žurnāliem 1956. gada IV ceturksnim.

Ja jūsu abonementu termiņš izbeidzas septembra mēnesī, neaizmirstiet laikā pagarināt abonementu laikrakstiem un žurnāliem IV ceturksnim.

Ieteicams abonēt laikrakstus un žurnālus līdz gada beigām. Tas nodrošina nepārtrauktu laikrakstu un žurnālu saņemšanu. Abonemen-

tus centralajiem, republikaniskajiem laikrakstiem un žurnāliem pieņem „Preses Apvienības” daļa, visās pasta nodaļās, agentūrās, iestādās, uzņēmumos un organizācijās sabiedriskie preses izplatītāji un pastnieki savas piegādes iecirkņos, bet kolchozos — kolchozu pastnieki.

Atklāta arī parakstīšanās uz Tautas Demokrātiskās valsts laikrakstiem un žurnāliem 1957. gadam.

Parakstīšanās termiņš — šā gada 1. oktobris.

Preses Apvienība

KRITIKAS GAISMĀ

Gadās arī tā...

Vai nebūtu labāk, ja kannu un pudeles atstātu mājās?...

Kad kolchoza „Socialisma ceļš” valdīšana rīkoja Graudupes skolā jaunatnes vakaru, par to jaunieši bija tīri priecīgi. Sak, atminas arī mūs. Bet jaunieši no sarīkojuma aizgāja ar pārdomām — ir gan tie mūsu kolchoza vadošie laudis lieli plenči, neprot pat uzvesties. Un kā tas notika?...

Kad rīkotāji piebrauca pie skolas, tie ievadīja sarunas par klases izīrēšanu blakus zālei. Skolotāja b. Krauze gan piekrita, ka tur pašdarbnieki noliktu drēbes un citas mantijas, bet ne tikai lielo piena kannu, kurā šoreiz bija... pašu brūvēts alus. Nevarēja taču zināt, cik tas šķidrums spējīgs un kādā kārtībā klasi atstās tā lietotāji, kad kannu būs tukša.

Gods godam beidzās programmas pirmā daļa — referāts, priekšnesumi. Rīkotāji vēl aizvien meklēja mierīgu vietu, lai attaisītu kannas vaku. Un, lūk, beidzot kannu ar visu saturu lēni noslīdēja uz skatuves grīdas aiz kulīsem. Aiztaisīja priekškaru un uzskatuves bija atrasta tā istā vieta. Attaisīja kannu un pudeles (tās papildus bija sagādātas). Un tā vakara rīkotāji — Reimanis, Hofmanis, Šplits ar cienīgo, priekšsēdētāja Fridrichsone un citi „stiprināja dūšas”. Aiz kulīsem aizvilka arī vienīgo muzikantu ar akordeonu. Spēlēja aizpriekškaru. Jaunieši mēģināja vēl kautkādu taktiku sadzirdēt un deļot. Bet beidzot... sāka protestēt.

Kad kompanijai aizrādīja, ka tā tomēr nevar, grādi bija sakāpuši jau krietni augstu un atbildes bija dažādas: ... rīkojam un esam noteicēji, par augstu tu savu degunu cel, māsīņ... un beidzot — vistreknākie lamu vārdi.

Programmas otrā daļa noslēdzās ar to, ka balle beidzās. Bet trešā daļa risinājās uz ceļa un kolchoza kantori. Tās saturā — izkaušanās un matu plūkšana ar abām rokām. Rezultāti labi — Reimanim tiešs trāpījums ar pudeli pa galvu, vairākiem uzpampušas zilas acis, kolchoza pastniece Tiruma matu plūkšanā zaudējusi ar 1:0 Leitānei, un viņas mati bija stipri izplūkāti, rēgojās pat asiņu pilieni.

Bēdīgi beidzās rīkotājiem šis vakars. Tagad — skaidrā prātā viņiem vajadzētu pamatīgi pārdomāt, vai nebūtu labāk, ja kannu un pudeles atstātu mājās?...

A. Akots

Attēlā redzama gulosa sieviete pie kāpnēm. Tikai nedomājiet, ka viņa ir bezpajumtniece. Palūkojoties labāk attēlā, dažs ātri vien pateiks, ka tā ir nekur nestrādājošā milicijai labi zināmā dzērāja leva Mačtale no „Veckuldīgas”, kas sistematiski nododas dzeršanai un dzērumu izguļ, kur-pagadās. Viņai vairākkārt bijusi dārišana ar administratīvo komisiju. Taču no tā Mačtale, kā redzams, attiecīgus secinājumus nav izdarījusi.

Mutes varoņi

30. augusta pēcpusdienā isi pirms autobusa Kuldīgā — Rīga atiešanas pasažieru pūli iespraucās 3 piesarkuši jaunieši. — E, jūs tur priekšā, padod ceļu! Vai neredzat, ka staidzamies, — viņi, spraudamies uz autobusa durvīm, kļūgāja. Taču tālāk par durvīm viņi netika. Izrādījās, ka „steidzīgie pilsoņi” aizmirsuši iegādāties biļetes un nu bija jāpalaiz sev garām visi pasažieri. Tas trijotnei nebija pa prātam. Viņi stumdiņās un grūstījās. Te mazākais visai oficiālā toni uzsauca kasieri — E, jūs tur, rezervējiet mums trīs sēdvietas, esam no mili-

cijas... mēs MGB. Taču tas nelīdzēja un autobusā viņi tika tikai tad, kad pasažieri ar biļetēm bija ieņēmuši savas vietas.

Tikuši autobusā, viņi izturējās piederīgi un nepieklājīgiem vārdiem aizskāra pasažierus. Kas tie tādi par jauniešiem? Kur viņi tādi radušies, brīnījās pasažieri. Radās arī pazinēji. — Tie taču mūsu padomju salmniecības „Vārme” puīši, — iesaucās kāda sieviete. — Lūk, tas mazais ar to lielo muti ir Ilmars Bušs, bet tie pārējie divi — Imants Laubergs un Frīds Fridrichsons.

A. Sūna

Kur palicis ceļojošais kauss?

Pavasari pilsētas pirmās 7-gadīgās skolas pionieri spartaklādē izcīnīja ceļojošo kausu. Bet izcīnīto balvu... nav saņēmuši. Kur tad kauss palicis? Pirms sacensībām tas nodots bijušajam komjaunatnes rajona komitejas instruktoram Aboliņam.

Tad pēdējo reizi vēl manīts uz galdiņa komjaunatnes komitejā. Bet vēlāk nezināmā virzienā pazudis.

Komjaunatnes komitejai ieteicam izsludināt konkursu kausa meklēšanai.

M. Zars

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(5. turpinājums)

— Organizācijas daļas, — pateica priekšā Opjonkins.

— Tā, sauca viņu par orgdaļu. Nu, vēl kultūras un propagandas, tas vairāk pa masu darba līniju, referātus lasīja. Tad vēl mums bija sieviešu darbā sievietes organizatore, biedrene Zmijevskaja, bakurētāina, nesmuka, pipēja pipi kā kalmīks. Vēl pāris instruktoru, lietvedis, viņš pats arī uz mašīnas rakstīja, zirgkopis, nu un šoferis — pus vienības, tā mani jokodamies sauca: partijas komitejā par Vasiliju, izpildu komitejā — par Ivanču. Lūk, arī viss aparats. Strādājām, nenoslaištījāmies. Galā tikām. Taisnība, sapīpēšanai laika atlika maz. Rajona izpildkomitejā arī tāpat. Lieku nebija. Izpildkomiteja toreiz bija tai mājā, kuru tagad atdeva pionieriem. Priekšsēdētāja kabinets un trīs nelielas istabiņas — visiem bija vietas. Darba bija vairāk, bet darbinieku mazāk.

— P areizi, — Mitins pievienojās. — Ma nās tēvs toreiz strādāja par Jaso vas rajona izpildkomitejas priekšsēdētāju: visus atceros, kuri

pie mums tad nāca viesos. — Un galvenais, man liekas, šai lietā nav vis tas, — Martinovs sacīja, — ka mēs izlietojam liekus miljonus rubļu, lai samaksātu algas šiem darbiniekiem. Tie būtu tikai materiāli zaudējumi. Bet par šiem uzturētiem šādiem mēs samaksājam arī ar kaut ko citu, kas ir vērtīgāks par naudu. Ar to mēs sabojājam mūsu laudis, nepareizi audzinām kadru. Desmit cilvēkiem jāparaksta kaut kāds papiņš, un nevienam no viņiem neuzdrošinās pirmais pateikt „jā” vai „nē”. Slēpjas viens aiz otra.

Un ir arī kam un aiz kā slēpties. Nodrošināšanās pret nepatīkamām, bezatbildību — lūk, pie kā laudis pierod tur, kur ir milzīgi štāti. Aparātu samazināšana taču vajadzīga tieši viņiem — šiem pašiem aparātiem! Lai uzlabotu viņu darbu.

— Bet koleģialitāte? — Dolgušins viegliem piegrūda ar elkonī Martinovam.

— Nu lūk, arī koleģialitāti daži pie mums sapratuši tā kā Augš-Nikolskā manu rakstu, — dusmīgi iebilda Martinovs. — Ap-

lami un acgārni sarpatuši! Saskaņot un pieskaņot līdz apstulbumam — tā sapratuši koleģialitāti. Pieci cilvēki dara darbu, kur tiri labi var tikt galā arī viens. Tā jau vairs nav koleģialitāte, bet kolektīva nejdzība!

— Es vēl pilnīgi neesmu lietas kursā, — Dolgušins teica, — bet man liekas, ka arī pie mums, pašā apakšā, MTS administrācijā daudz lieku cilvēku.

— Jā, ja paskatītu, kā pieauguši štati visās mūsu trijās MTS, varbūt izrādītos vairāk nekā agrāk bija rajona lauksaimniecības nodaļā, — Opjonkins pamāja.

— Tad viņi, visi specialisti, dzīvoja rajona centrā, bet tagad taču novietojušies tuvāk kolchoziem, — Mitins piemētināja.

— Vienu otru vajadzētu novietot vēl tuvāk! Tieši pašā kolchozu uz izstrādes dienām!

— Nu, jautu tikai tev, Demjan Vasiljevič, vai, tu arī pašu rajona komitejas sekretaru nosēdinātu uz izstrādes dienām.

— Nu, un tad? Vai tas būtu slīkti? Ir rajona komitejas sekretaru, ir rajona izpildu komi-

tejas priekšsēdētāju. Ne jau nu uz izstrādes dienām, bet tomēr kaut kā jāsaista jūsu alga ar kolchozu ienākumiem. Lai arī jums būtu interese labāk vadīt kolchozus!

— Demjans Vasiljevičs man par to jau sen stāsta, — Martinovs teica. — Vispār — diezgan prātīgi. Vienā rajonā kolchoznieki saņem līdz desmit rubļus par izstrādes dienu, otrā — pa rubli, bet rajona komitejas darbiniekiem alga vienāda. Iznāk, ka tie, kas strādā ražošanas darbā, vēl vienmēr ir uz gabaldarbu apmaksu, bet vadītāji uz dienas algām. Un arī mūsu MTS līdz šai dienai vēl kā nākas nav ieinteresētas ražu celšanā. Vienam MTS direktoram zonā graudaugu raža ir 10 centneru, otram turpat blakus, tāda pašā zemē — divdesmit pieci. Par ražu ir nelielas piemaksas, bet tas tomēr nav tas. Es jau par to esmu runājis apgabala komitejā, daudzas reizes rakstījis ministrijai. Diferencēt vajag asāk! Ja tas direktors, kas iegūst, teiks, desmit centnerus, saņem pusotra tukstoša rubļu mēnesī, tad tam, kas izaudzē divdesmit piecus, patiesi nav vēl maksāt trīs un trīspusos. Un tādu regulējumu visiem — ir galvenajam inženierim, ir darbinicu vadītājam. Līdz

pat degvielu pievadējiem!

— Neiebilstu, — Dolgušins piekrita. — Nezinu vēl, kā īsti sasniegt tos divdesmit piecus centnerus, bet principā neiebilstu.

Minutes piecas brauca klusēdami. Pēkšņi šoferis iesmējās. — Ko tu? — Opjonkins jautāja.

— Tā, atcerējos vienu gadījumu. Kā mēs toreiz braucām tajā „studebekerā”... Rezerves daļas viņam dabūt nevarēja, gumijas līmētas un pārlīmētas. Divdesmit kilometru pa rajonu pabraukāsi — desmit reizes gaisis jāpumpē riepās. Gaismas nebija, bet naktis jābraukā bieži. Vēl lukturi „Sikspārni” karināju uz radiatora. Bet vienreiz bija gadījums. Braucam mēs ar rajona komitejas sekretaru b. Belovu nakti no Semidubovkas. Pakāļējā sēdekli mums bija rajona finansu nodaļas vadītājs biedrs Nekraševics. Jums mūsu „studebekeram” bija pārvilkts ar ādu — biezu, gandrīz pirksta biezumā, varbūt degunradža, varbūt arī tā zvēra, kas dzīvo ūdenī, kā viņu...

— Nilzirga, — pateica priekšā Mitins.

(Turpinājums sekos)